

Tot és així com un vent

MONTSERRAT ABELLÓ

Tot és així com un vent
que remou el que s'amaga
dins teu.
I desconeixes qui ets
on vas i d'on véns.
I són molts
els qui se t'acosten.
I els mires als ulls.
I no saps si dir-los
ben clar: com n'és, de crua,
la veritat,
que tanmateix estimes
amb un amor foll.

ABELLÓ, Montserrat (2006): *Memòria de tu i de mi*. Paiporta:
Editorial Denes.

El vent damunt la pell

MONTSERRAT ABELLÓ

El vent damunt la pell,
entre els cabells, dins
la boca, els narius.
Els ulls esbatanats, plens de vent.
El vent damunt les cases,
les finestres, les portes,
esmunyint-se pels forrellats;
entre els barrots dels balcons
i les escletxes,
i pels carrerons estrets.

El vent que escombra
els carrers de la ciutat
i esbullia els teus cabells,
i els meus.

El vent que ens penetra cos
endins. i els meus.

I tu i jo caminant
contra el vent.

ABELLÓ, Montserrat (1990): *Foc a les mans*. Barcelona: Columna.